

Arrest

nr. 343 167 van 19 maart 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders: mevr. X en dhr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders X en X, op 13 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 oktober 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. GEENS verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen heb je de Albanese nationaliteit. Je bent geboren op (...) 2009 en aldus nog minderjarig. Je bent afkomstig uit Kamëz, Albanië.

Je verliet Albanië in juni 2022 samen met je moeder M. E. (...) (O.V. (...)) en je broer D. (...). Op 28 juni 2022 diende je moeder een eerste verzoek om internationale bescherming in België in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Jouw moeder verklaarde in het kader van haar verzoek dat zij fysiek en psychologisch mishandeld werd door jouw vader, A. (...). Jouw moeder contacteerde in juni 2022 de politie die jouw vader arresteerde. Zij verkreeg

voorts een contactverbod voor jouw vader en er werd een onderzoek naar hem geopend. Jouw moeder ontving bedreigingen van familieleden van jouw vader. Zij startte in Albanië de echtscheidingsprocedure op. Op 3 oktober 2022 verklaarde het CGVS het verzoek van jouw moeder kennelijk ongegrond. Op 6 februari 2023 werd deze beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd. Jouw moeder ging hiertegen niet in beroep.

Op 4 september 2024 diende je moeder een tweede verzoek om internationale bescherming in België in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Zij herhaalde haar vrees voor jouw vader die haar bleef bedreigen. Op 9 oktober 2024 verklaarde het CGVS dit verzoek niet-ontvankelijk. Op 24 maart 2025 werd deze beslissing door de RVV bevestigd. Jouw moeder ging hiertegen niet in beroep.

De beslissing in het kader van het tweede verzoek van je moeder is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 28 april 2025 diende jij een eigen verzoek om internationale bescherming in. Jij verklaart dat jouw vader jouw moeder fysiek mishandelde, agressief was tegen jullie en psychologisch geweld tegen jou gebruikte. Omwille van de situatie had jij stress en kon je je niet goed concentreren op school. Jouw vader zat in de gevangenis wanneer jullie Albanië verlieten. In België voel je je kalm en veilig.

Ter ondersteuning van je verzoek leg je volgende originele documenten neer: jouw vervallen paspoort, jouw huidige paspoort en een brief van je huidige school betreffende je presteren en je gedrag op school, d.d. 4 september 2025.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er wat jou betreft, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, je begripsvermogen, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in jouw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat jouw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is. Vooreerst dient vastgesteld dat uit de beschikbare informatie blijkt dat je bij de verzoeken van je moeder reeds werd ingeschreven als persoon ten laste en dat het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen d.d. 24 maart 2025 in het kader van haar tweede verzoek ook voor jou geldt. In dit geval blijkt uit jouw verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar tweede verzoek, waarin werd vastgesteld dat jouw moeder niet aannemelijk heeft gemaakt dat ze geen beroep kan doen op de in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden, waarvoor de beslissing definitief is. Jij verklaarde immers dat jouw vader jouw moeder fysiek mishandelde en agressief was tegen jou waarbij hij psychologisch geweld gebruikte (CGVS, p. 5). Je vreest bij een terugkeer naar Albanië dat dit opnieuw zal plaatsvinden (CGVS, p. 6). Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Jouw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Jouw paspoort toont je identiteit aan, die niet ter discussie staat. De brief van jouw school is niet dienstig in het beoordelen van je vrees ten opzichte van Albanië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen “48 t.e.m. 48/6” en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, de redelijke termijn, het rechtszekerheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht”.

2.2.1. Waar verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoekende partij duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg beroept zij zich niet op dienstige wijze op de schending van deze bepaling.

2.2.2. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opmerkt dat overeenkomstig artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet beslissingen die worden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet getroffen moeten worden binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden, en dat zulks *in casu* niet geschiedde, wijst de Raad erop dat deze beslissingstermijn een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. In tegenstelling tot hetgeen verzoekende partij in haar verzoekschrift poneert, belet de overschrijding van de termijn van vijftien werkdagen de commissaris-generaal niet een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet te nemen. Verzoekende partij toont evenmin aan welk belang zij heeft bij het aanvoeren dat haar verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Zij kan bezwaarlijk voorhouden benadeeld te zijn door de langere duur van de procedure nu zij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweerde vervolging of ernstige schade en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van haar relaas. Verzoekende partij maakt de door haar in dit verband aangevoerde schending van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet, van de redelijke termijn, van het vertrouwensbeginsel, van het rechtszekerheidsbeginsel of van de formele motiveringsplicht dan ook niet aannemelijk.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. Dient voorts te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gesteld dat aan de in hoofde van verzoekende partij vastgestelde procedurele noden, als begeleide minderjarige, op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er wat jou betreft, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, je begripsvermogen, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.”

Daar waar verzoekende partij opwerpt dat “*het recht van de minderjarige om gehoord te worden en om in kindvriendelijke omstandigheden te worden bevrraagd*” werd uitgehold aangezien verzoekende partij in het Frans, *i.e.* niet haar moedertaal, en gedurende slechts ongeveer dertig minuten werd gehoord, merkt de Raad vooreerst op dat verzoekende partij bij het indienen van haar verzoek verzocht om de bijstand van een tolk Frans (zie administratief dossier, stuk 7, map DVZ, bijlage 26). Tevens gaf zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk aan het Frans voldoende te beheersen om haar asielmotieven te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (zie administratief dossier, stuk 7, map DVZ, ‘verklaring betreffende procedure’). Verder uitte noch verzoekende partij noch haar advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud in het Frans. Het kan dan ook niet ernstig worden genoemd dat verzoekende partij thans in haar verzoekschrift plots een bezwaar uit tegen het feit dat haar persoonlijk onderhoud plaatsvond in het Frans. Verder kan uit de loutere duur van het persoonlijk onderhoud, dat ongeveer dertig minuten duurde, op zich geenszins worden afgeleid dat onvoldoende rekening gehouden werd met de bijzondere procedurele noden in hoofde van verzoekende partij. Zij het in dit verband opgemerkt dat in de “*Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ*” d.d. 21/08/2025 door verzoekende partij werd aangegeven dat er volgens haar geen elementen of omstandigheden in haar hoofde aanwezig zijn die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming zouden kunnen bemoeilijken. Verder werden tijdens haar persoonlijk onderhoud niet alleen concrete vragen gesteld aangaande de redenen waarom zij meent niet te kunnen terugkeren naar Albanië, maar kreeg zij tevens de gelegenheid om haar asielrelaas zelf te vertellen (notities CGVS, p. 5). Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd haar bovendien gevraagd of er nog andere zaken waren die zij nog wilde vertellen (notities CGVS, p. 6). In het verzoekschrift wordt verder op generlei wijze geconcretiseerd op welke wijze de omstandigheden tijdens het persoonlijk onderhoud van die aard zouden zijn geweest dat verzoekende partij hierdoor niet alles zou hebben kunnen vertellen wat zij wilde vertellen. Evenmin wordt in het verzoekschrift aangegeven welke concrete zaken verzoekende partij dan niet heeft kunnen melden tijdens haar persoonlijk onderhoud.

Verzoekende partij toont gelet op het voorgaande dan ook niet aan dat er nog bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen, noch preciseerd zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet aan hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.2.5. De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staattoelzen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer “*de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.*”

De Raad bemerkt dat de moeder van verzoekende partij op 28 juni 2022 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekende partij als vergezellende minderjarige werd ingediend. Het eerste verzoek van haar moeder werd op 3 oktober 2022 kennelijk ongegrond verklaard door de commissaris-generaal. Op 6 februari 2023 werd deze beslissing bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 284 326, waartegen geen cassatieberoep werd ingesteld bij de Raad van State.

Op 4 september 2024 diende haar moeder een tweede verzoek om internationale bescherming in, waaromtrent de commissaris-generaal op 9 oktober 2024 een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) nam. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 24 maart 2025 verworpen bij arrest nr. 323 842. Tegen deze beslissing werd evenmin cassatieberoep aangetekend.

De beslissingen in het kader van de verzoeken van haar moeder zijn bijgevolg eindbeslissingen in de zin van artikel 1, § 1, 19° van de Vreemdelingenwet.

De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat door verzoekende partij geen eigen feiten worden aangehaald die een apart verzoek rechtvaardigen.

In navolging van de commissaris-generaal, stelt de Raad vast dat verzoekende partij haar verzoek uitsluitend steunt op dezelfde gronden die haar moeder reeds aanhaalde in haar verzoeken, met name het huiselijk

geweld vanwege haar vader (notities CGVS, p. 5-6). In het kader van de verzoeken van haar moeder, dewelke ook in naam van verzoekende partij als vergezellende minderjarige werden ingediend en waarvoor de beslissingen definitief zijn, werd echter geoordeeld dat niet aannemelijk werd gemaakt dat hiervoor geen beroep kan worden gedaan op de in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden. Het loutere gegeven dat verzoekende partij ook persoonlijk problemen kende met haar vader kan, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt betoogd, niet beschouwd worden als een eigen element dat een apart verzoek rechtvaardigt. Immers dient erop te worden gewezen dat ook haar moeder bij haar verzoeken reeds melding maakte van de (verbale) agressie van haar echtgenoot tegenover haar kinderen, naast het psychologische en fysieke geweld dat zij zelf onderging. Het louter herhalen van elementen die al bij de verzoeken van haar moeder naar voor werden gebracht, wijzigt niets aan de in het kader van de verzoeken van haar moeder gedane beoordeling dat niet aannemelijk wordt gemaakt dat voor deze problemen geen beroep kan worden gedaan op de in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden.

2.2.6. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten) leiden niet tot een andere conclusie. De Raad treedt verwerende partij immers bij in volgende pertinente bevindingen: *“Jouw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Jouw paspoort toont je identiteit aan, die niet ter discussie staat. De brief van jouw school is niet dienstig in het beoordelen van je vrees ten opzichte van Albanië.”* Waar in het verzoekschrift wordt opgeworpen dat de *“schoolrapportering over stress, concentratie, gedrag en aanpassing (...) verklaringen en trauma-indicaties (kan) leveren die de geloofwaardigheid en de ernst van de door een minderjarige beschreven ervaringen ondersteunen”*, bemerkt de Raad evenwel dat nergens in de brief van de school melding gemaakt wordt van problemen van stress, concentratie, gedrag en/of aanpassing. Er wordt daarentegen gesteld dat verzoekende partij op school goed gedrag vertoont, goede resultaten heeft en goed geïntegreerd is in de schoolomgeving. Dient bovendien te worden opgemerkt dat de aangehaalde feiten van huiselijk geweld vanwege haar vader geenszins worden betwist. In de beslissingen die genomen werden in het kader van de verzoeken van haar moeder werd zulks evenmin in twijfel getrokken en werd louter geoordeeld dat haar moeder niet aantoont dat zij voor de door haar geschetste problemen geen of onvoldoende beroep kan doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. De Raad ziet dan ook niet in op welke wijze deze brief een ander licht kan werpen op de hierboven gedane vaststellingen.

2.2.7. Gelet op het voorgaande, is de Raad van oordeel dat in de bestreden beslissing terecht wordt besloten dat verzoekende partij geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij.

2.2.8. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 5). Verzoekende partij kreeg tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal van 5 september 2025 de kans om te verduidelijken welke eigen feiten zij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming aanvoert en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.10. Wat betreft nog het betoog in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal rekening dient te houden met het hoger belang van het kind, wijst de Raad erop dat de algemene overweging dat het belang van het kind een doorslaggevende overweging is die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, geen afbreuk kan doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin duidelijk omschreven voorwaarden zijn voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad onderstreept dat de bevoegdheid van de

commissaris-generaal in deze beperkt is tot het beoordelen of verzoekende partij als minderjarige vreemdeling eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen nadat er eerder namens haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, waarover een definitieve beslissing werd genomen, en dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt. De Raad bemerkt verder dat uit het administratief dossier duidelijk blijkt dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de minderjarigheid van verzoekende partij en in een aangepaste behandeling van haar verzoek om internationale bescherming heeft voorzien. Verzoekende partij kreeg tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal van 5 september 2025 de kans om te verduidelijken welke eigen feiten zij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming aanvoert en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit bijgestaan door haar advocaat. Bovendien werd het persoonlijk onderhoud in kwestie afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de Minister van Asiel en Migratie erop gewezen heeft dat verzoekende partij minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het Kind van 20 november 1989 op verzoekende partij van toepassing is. De commissaris-generaal heeft derhalve volgens de Raad tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.

2.2.11. Inzake de opgeworpen schending van artikel 3 EVRM, dient nog te worden opgemerkt dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het beoordelen of verzoekende partij als minderjarige vreemdeling eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen nadat er eerder namens haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, waarover een definitieve beslissing werd genomen. Bovendien herhaalt de Raad dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

2.2.12. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT